

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 740/2024-34

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Združenie domových samospráv, o. z.**, Rovniankova 14, Bratislava, IČO 31 820 174, zastúpeného Tkáč & Partners, s.r.o., Hrnčiarska 29, Košice, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Svk/40/2022 z 30. marca 2023 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 8. augusta 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 29 ods. 1, čl. 30 ods. 1, čl. 44, čl. 45 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv podľa čl. 37, čl. 41 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) sp. zn. 5Svk/40/2022 z 30. marca 2023 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“). Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu správne súdu na ďalšie konanie. Zároveň sa domáha náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ kasačnou sťažnosťou napadol rozsudok Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 14S/99/2020-81 z 2. decembra 2021 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“), ktorým krajský súd zamietol správnu žalobu sťažovateľa podanú vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Trnava, odboru opravných prostriedkov č. OU-TT-OOP3-2020/035375-002 z 12. októbra 2020.

3. O kasačnej sťažnosti najvyšší správny súd rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že ju zamietol, rovnako zamietol aj návrh na prerušenie konania o kasačnej sťažnosti a účastníkom konania

nepriznal právo na náhradu trov. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že napadnutý rozsudok najvyššieho správneho súdu mu bol doručený 7. júna 2023 (a lehota na podanie ústavnej sťažnosti mu tak podľa neho začala plynúť nasledujúcim dňom, teda 8. júna 2023).

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ namieta, že najvyšší správny súd sa v rámci napadnutého rozsudku nevysporiadal s naznačeným zneužívaním práva zo strany správnych orgánov a správneho súdu, že došlo k predstieraniu rozhodovania správneho orgánu a k predstieraniu zákonnosti zo strany konajúcich súdov. Argumentoval tiež neposkytnutím podkladov pred vydaním rozhodnutia a porušením práva verejnosti na úplné a presné informácie o životnom prostredí. Ďalej je toho názoru, že došlo aj k porušeniu práva verejnosti na priaznivé životné prostredie znemožnením vykonania konzultácií spolu s obmedzením občianskej participácie. Na záver namietal, že najvyšší správny súd porušil svoju povinnosť obrátiť sa s prejudiciálnou otázkou na Súdny dvor Európskej únie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 29 ods. 1, čl. 30 ods. 1, čl. 44, čl. 45 a čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práv podľa čl. 37, čl. 41 a čl. 47 charty a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu, ktorým bola zamietnutá kasačná sťažnosť sťažovateľa podaná proti rozsudku krajského súdu.

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na aktuálne znenie § 124 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

8. Nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom

súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 124 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. III. ÚS 90/2018, I. ÚS 14/2023, I. ÚS 649/2023).

9. Ako už bolo uvedené, táto ústavná sťažnosť bola zo strany sťažovateľa ústavnému súde doručená 8. augusta 2023 (utorok). Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že napadnutý rozsudok mu (resp. jeho právnomu zástupcovi) bol doručený 7. júna 2023 (streda).

10. Ústavný súd overovaním právoplatnosti zistil, že napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť 7. júna 2023 (teda v deň zhodný s dňom, ktorý ako dátum jeho doručenia uvádza aj sťažovateľ). Teda podľa uvedeného znenia § 124 zákona o ústavnom súde je preto možné jednoznačne ustáliť, že dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti sťažovateľovi začala plynúť dňom doručenia napadnutého rozsudku a márne mu tak uplynula 7. augusta 2023.

11. Keďže lehotu uvedenú v § 124 zákona o ústavnom súde nemožno odpustiť, pričom sťažovateľovi táto lehota do dňa podania ústavnej sťažnosti preukázateľne uplynula, ústavnému súde neostávalo iné ako ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietnuť z dôvodu, že bola podaná oneskorene podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

12. Pretože ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. decembra 2024

Miloš Mad'ar
predseda senátu